

ደብዳቤ ወርቁ

2180

የወንድ ምግብ

MH
wend

ምስጋና

- ለዓለሙ ቢያደግ ጌታሁን
- ለበዙብህ ስሜንህ
- ለከተሌው የጥበብ ወጊያ የንታ የሻው ተሰማ
- ለጋሼ ሥዩም ተፈራ
- ለደራሲ ፍቅረ ማርቆስ ደስታ
- ለገጣሚ ለበለው ገበየሁ

መግለጫ

ከሕይወት ምድጃዬ ጥደት.....የእውነት፣ የሕይወት፣ የውበት፣ የመኖርና የለመኖር ውህደት እንፋሎት ያስገነፈላኝን እነሆ። ከቅስጫ ቅስም፣ ከላቤ ወዝ የነሱ የነፍሴን አብራክ ከፋዮች እነሆ።

እንበለ ዘርዓ ሰብዕ አልተፀነሱም፤ ከህያዋን የዘር ፍሬ በሰንኝ የፀነሰኳቸው ናቸው። በየቀኑ እየተወለደ በየቀኑ እየሞተ ሲደህ ከሚኖር እኔንቴ የተወለዱትን እነዚህን ልጆቼን እነሆ አቆንጃልኝ። ከልጆቼ መሀል ገፍጥ ለፍንጫው ስር የተለገደበት ብታገኙ አደራ በምግባር መሀረማችሁ ጥረጉለት እንጂ ገፍጡ የህይወቱ አካል እንዳይደለ ቆጥራችሁ አትጥሱብኝ። ወይም እንደማናቸውም ፍጡራን (ቆንጆውም አስቀያሚውም እንደሚኖር) አስከንፍጣቸው እንዲኖሩ ፍቀዱላቸው። በር ላይ ቆሜ ብዙ ከማስቆማችሁ ግቡና ልጆቼን እየአቸው፤ ከምድጃዬ ዳር «ዕርቃናቸውን» እሳቴንና አሳታችሁን እየሞቁ ታገኛቸዋላችሁ። ግድግዳ አልባ ቤቴን ከፍቼ በጊዜ ግቡ ብያለሁ፤ ግቡልኝ።

ይስማዕከ ወርቁ ፲፱፻፶፯

መከሰተ አርዕስት

አርዕስት	ገጽ
ሕይወት በነጠላ.....	9
የፈጣሪ አስከሬን.....	10
ኑ ሞትን ቅመሱ.....	11
ሳይነጋ.....	12
ስንፈተ ስብዕ.....	13
ውርዝው ነጌ.....	14
የማይክፈት በር.....	15
ካውያ.....	16
ፔንግዊን አፍሪካ.....	17
ጫፍ አልባ ቁልቁለት.....	19
ባዶ አርጊኝ.....	20
ሰርዶ.....	21
ከራሱም ሲታነስ.....	22
ድፍርስርሱ ደሜ.....	23
ሰሞነኛ.....	24
ሰይጣን የታደለው.....	25
ተመየጢ ፈላሲት.....	27
ዝረፍ ዝረፍ አለኝ.....	29
ተላለፉ ሲለን.....	30
አንጋፋው ሱሪዬ.....	31
አብረን ብንተኛ.....	32
መንገደ ምርቃና.....	33
አመክንዮ.....	34
ፈለሎኝ.....	35
ኪርያላይሶን.....	38
ምነው አምና በሞትኩ.....	39
አንዲሞቀው በድኔ.....	40
ይቀረኛል.....	41
ሲያጋጥም.....	42

ልኬታ.....	43
ሳይቀርቡ ቆርቦ.....	44
ሰቆቃወ ቁል.....	45
ሀሳሲ ፈላሲ.....	46
ዝግመተ ለውጥ.....	47
የጥጃ ምስል.....	48
መቅደሴን.....	49
ይበለኝ.....	50
ሕልም አልም.....	51
አዕምራ ሰሐዋን.....	52
ዕንባ ማኪያቶ.....	54
የግጥም ጅምናዚያም.....	55
የአፈ ጉባኤው መደሻ.....	56
ኩርኩም.....	57
የገሀነም መዝገብ.....	58
ሉልነት? ሎሴነት?.....	59
የትጋን ሽቶ.....	60
አግቡኝ.....	61
ጢም አልባ.....	63
ብርሌ ሲነቃ.....	64
ልናነጋ ተኛን.....	65
አያቱ.....	66
ጉባኤ ፍና.....	67
ኤዲት ይደረግ.....	68
ሚዛኑ.....	69
ክኔ በጥቂቱ.....	70
አቤቱ.....	71
ትበጥብህ?.....	72
ዘመነ መንሱት.....	73
ስለት.....	74
የወንድ ምጥ.....	75

ዛሬ ልደቴ ነው! ነገም ልደቴ ነው! ትናንትም ልደቴ ነበር።

ሕይወት በነጠላ

አፈር ጥጡን ለቅም! አባዝቶ...አሳስቶ
 በእፍታ ብረቱ! አዳምጦ... አጥርቶ
 በእስትንፋስ ደጋኑ! ነድፎ... አሰፋፍቶ
 ልቃቂት አልቆ! በሀላዊ እንዝርቱ! ፈትሎ...አመልምሎ
 ሕይወት ነጠላ ነው!
 አምላክ የሸመነው! አምላክ ቀጭን ፈትሎ።
 ዘሀውና ማጉ! ነው ተመሳቃዩ! ኑሮ ጥልፍልፋ።
 ሞት ጥለትም ጌጡ!
 ለኑባሬው ጣዕም ለብኩን ምዕራፋ።
 መጋጠሚያ ውሉ! የመሀል ስፊቱ! ነጠላ ጥንደቱ!
 ልዩነት ውህደቱ! ጥበብ አንድነቱ! አብሮነት ሐሴቱ!
 የሚንፈራገጠው አልቋጭም ባዩ በዘርፍ ቁጭቱ!
 እምቢ ልኑር ባዩ!
 ነጠላ ቀጭኑ ህይወት ተፈታዩ!
 ..... ላ'ንዱ ተዘቅዝቆ!
 ..... ለሌላው ሸብርቆ!
 ላ'ንዳንዱ ማለሻ! የመርገምት ጨርቁ
 ላንዳንዱ ነጭ ኩታ!
 ድግ ሆኖ 'ምናየው ..... ላ'ንዱ ደግሞ ማቁ!
 ሕይወት ነጠላ ነው!
 አምላክ ቀጭን ፈትሎ! አምላክ የሸመነው!
 ሞገሱና ዕድሜው ግን! እንደ ለባሹ ነው።

ጻ ጻ ጻ

ሳይነጋ

ይህን ወረቀት ማበላሸው
በብዕራ አንባ ማቆሽሽው
ሳይነጋ የወለድኩት ልጄ
ክሴን አንዳይጥፍበት ነው።

ጻ ጻ ጻ

ስንፈተ ስብዕ

የተኛ በቆሎ ጎርፍ የደፈጠጠው
ተኛቱ ያፈራል ትል እያላመጠው።
ድንጋዩን ሳይጫን አፈሩን ሳይለብሰው
መፈርጠጡስ ይቅር፤ መጻህ ያትተዋል ሰው!?

ጻ ጻ ጻ

ውርዝው ነጌ

የዝሆን አዳኞች፣ ዛፋን አከርክረው ይቀቡታል ጭቃ።
አንዱ አቢይ ነጌ
የዝሆን አሮጌ
ሲደገፍ እንዲወድቅ ከዛፋ እንዳይነቃ።
አበይት ነጌያት - - - ይለበሰቡና
ሲያነሱት ሲያቅታቸው
በኩምሲያቸው ገፍተው
ጩኸት ያለማሉ
ውርዝው ነጌ ይምጣ ያንሳልን አያሉ።
ውርዝው ነጌ መጥቶ - -
በጠንካራ ኩምሲው በኃይሉ ተገፍቶ
የወደቀው ዝሆን ይነሳል በርትቶ።
የታል የኛ ዝሆን የኛ ወጣት ነጌ
ተደግፈን ስንወድቅ ስንሆን አሮጌ
ገፍቶ የሚያስነሳን የኛ ውርዝውላ?
አንደ መቅደላው ፈርጥ አንደ ቋራው ካሳ
ኢትዮጵያዊ ነጌ ምናል ቢነሳ?

ጻ ጻ ጻ

የማይከፈት በር

ለግቶ - - - ፈክቶ - - - ስቆ
ለክሮ - - - መሸቶ - - - ባርቆ
ተምዘግዝጉ - - - ወድቆ
ተንገዳግዶ - - - ደቆ
ዞሮ - - - ናላ አዙሮ
በውሉደ ጌሽ - - - በጥንስሶች ለክሮ
ቤቴ ካላት ጎጆው - - - ከበር ተገትሮ
አይከፈትልህ ሲለው ለሰካራም
ግድግዳውን እንጂ በሩን እያንኳኳም።

ጻ ጻ ጻ

ካውያ

ካውያ ቢኖረው ለሰው እንደሰራው እንደልብሱ
ሲጨማደድ ቀጭን ቆዳው ሲጨማተር ገበር ነፍሱ
ካውያ ቢኖረው ለሰው ካውያ ቢኖረው ለ'ሱ
የአያቶቹን ገፅ የአያቶቹን ገላ ቢተኩሰው በታደሱ።

፩ ፩ ፩

ፔንግዊን አፍሪካ

አ እናት ፔንግዊን አ እናት አፍሪካ ፀሊም ወፀአዳ
የእኔነቴ ማጀት የእኔነቴ ጓዳ
ጀርባሽ ጥቁር ካባ ፊትሽ ነጭ ጋቢ
በማያበር ክንፍ ሁሌ ተርገብጋቢ
ለሆድሽ ደመኛ ለእኔ ተንገብጋቢ።
ሆድሽን እያማረው ጦመሽ ለእኔ አጥጋቢ።
ጠግቤአለሁና ከአፍሽ በተከካ
ከአፍሽ በተቦካ
እድጌአለሁና ከአፍሽ በተከካ

ከእናሽ በተባካ

አ ለናት ፔንግዊን አ ለናት አፍሪካ
 አንቺ የፍቅር አምባ አንቺ የእናት ዲካ
 የመቀበል ንፋግ የመስጠት ቋርፍ ዋርካ
 ከኢምንት ውቅያኖስ የኔ ቅድመ ሕዋስ የሕላዌ ባርካ
 መብረር አስተምሪኝ ይህን ፍቅር ልስበክ ከአውሮጳ-አፍሪካ።
 አ ለናት ፔንግዊን አ ለናት አፍሪካ
 ዋካ - - ዋርካ - - ዋካ
 የነጭና ጥቁር የአንድነት ሰንደቅ
 የእርግብ እና ቁራ ቅኔ ሰምና ወርቅ
 ካባ አንደ ደረባ የእቋቋም መርጌታ ምሳሌሽ ከመሊቅ
 የነጭና ጥቁር የእርቃችን ሰንደቅ
 ሁኚ ሐሳዊው ነጩ ርግብ ይልቀቅ።
 አ ለናት ፔንግዊን አንደ ገዴ አምራ ፀሊም ወፀአዳ
 ከእናሽ የተከካው ነው አንዴ የኔ አዳ?
 አ ለናት ፔንግዊን ከማሁ ለገዴ
 አ ለናት አፍሪካ አንቺ እናት ዓለም
 ነፃ ሰጠታ አንጂ ፍቅር ዕዳ አይደለም
 የሚሰጥ እጅ አንጂ ፍቅር ኪስ የለውም።
 አ ለናት ፔንግዊን
 አ ለናት አፍሪካ ቅኔሁ ለዳርዊን
 ዕዳ አይደለም አንጂ ፍቅርሽ ዕዳ ቢሆን
 ትቼው ረስቼው የዕዳ መዝገቡን
 ከፅንሰ አስከ ልደት ሁልቆ መሳፍርቱን
 የተበደርኩትን የተበደሩቱን
 መች በቻልኩ እከፍልሽ ያኔ ለቋቋሽኝ የአንቁላል ቅርፊቱን!?
 አ ለናት ፔንግዊን አ ለናት አፍሪካ
 አንቺ እናት አለም ጥቁር አንታርቲካ
 ኤሊዎች ቀደሙሽ ድክድክ ስትይ ላትይኸ ስታደቢ
 አግሮችሽ አጠሩ
 ከንፎችሽ ገረሩ
 ጎንበስ ቀና ስትይ በሆድሽ ለብስበሽ ለበይ ልታጠግቢ
 ኤሊዎች ቀደሙሽ በማያበር ክንፍ ስትርገበገቢ።

☹ ☹ ☹

ጫፍ አልባ ቁልቁለት

የያዙትን ይዞ ካልተንጠላጠሉ
ወደ ላይ ካላሉ

ወ
ደ
ታ
ች

አ
ያ
ዩ

መውደቂያን ካሰሉ
 ከውድቀት ዳርዳሩ ከተንደረደሩ
 መውደቅ ከጀመሩ
 ውድቀት ጫፍ የለውም
 ሜዳው ቁልቁለት ነው ውድቀት ዳር የለውም
 በውድቀት ላይ ውድቀት እየተያያዘ እየተዋዋለ
 ከውድቀትም በታች ሌላ ውድቀት አለ።

☹ ☹ ☹

ባዶ አርጊኝ

ከንፈርሽን ልጉረሰው ላንዴ ከንፈራን ግመጫው ላፍታ።
 በእቶን አስተንፋሰሽ ቅጥለት ይትነን የወሰጤ አንድምታ።
 የቆመው ኩሬ እምነቴ
 የወየበው ፍልሰፍናዬ
 የወረዘው እኔነቴ - - ይድረቅ እንግዲህ ልጣድ፤
 እሙቂኝ እንቀልቅይኝ በይ አንድጅኝ በጭንሽ ነዲድ።
 እዳውራኝ ይበጥበጥ ውስጤ፤
 ብቀይ ባህር- ሽሽ ላይ ተጫወች በልቤ ካርታ፤
 ሠውራኝ በገነትሽ ሥር ባዶ አርጊኝ እስኪ ላንዳፍታ።
 በዛብኝ እኮ እግዚአታ፤
 ይኸው ሶስት ሺ ሃሌታ፤
 ይኸው ሶስት ሺ ኩሉታ፤
 ጥበብ መቀነትሽን ፍቺ አሰረሽኝ እስቲ ላንዳፍታ፤
 በእንዲት የፍቅር

ጠ
 ብ
 ታ
 ::

ጻ ጻ ጻ

ሰርዶ

ድርቀቱን - - - ጉንቁሎ
 - - ሳይተክሉት - - - በቃቅሎ
 ፅድቀቱን ሲከለል - - - ይብሰቱን - መንግሎ
 አረንጓዴ 'ሚሆን - - - ሲጫኑት - ሥር-ሰዶ
 ወደ ሥር - የሚያድግ - - - ከላይ ሽክሙ ከብዶ
 በተጫኑት ቁጥር በታረቁበት ልክ - - -
 ሥሩ 'ሚለመልም - - በሥራ ሥር እጁ - - መሬቱን ጨምድዶ
 ድንጋዩን - - ፈን- ቅሎ ሲጫኑትን - ጥሎ
 ሲቆርጡት ጎንቁሎ - - - ሲጫኑት ሥር ሰዶ
 ቀዩን ቀጥኖ - 'ሚያብብ - - ሽለፈቱን ቀዶ
 ሰርዶ እኮ - ጀገና ነው
 ጀገና እኮ - ነው ሰርዶ።

ጻ ጻ ጻ

ክራሲም ሲታነስ

የግዙፎች ጥላ - ሲያጠላ
አልፍ ነጭ ጥላ - ጥቁር ጥላ።
ከፀሐይ ብርሃን - ሲያጠላ
ከመወየብ ዛፎቹ ስር
ከ...ሥ...ር
ክራሲም ከማነስ አኮ
ታኮ
ተጠምጥሞ ወጥቶ በመደግደግ
በጥግ
መሆንም አኮ ደግ
አንደ ሐረግ።
ከብርሃን አብሮ ተቃምሶ
የራስ መቁነን ለመፈለግ
ከመዋየብ ከመጠውለግ
አዛፉ ሥር
አዛፉ ጥግ
ተጠምጥሞም ተጠማዘም
ከላይ ወጥቶ ለመጠገን።
መሆንም አኮ ደግ
አንደ ሐረግ።

፩ ፩ ፩

ድፍርስርሱ ደሜ

አንቺስ እቴ በየወሩ
ሲያጥጥሽ ፍሬ ዘሩ
ያበጠ ማህፀንሽ ግድግዳው
ደምሽ የወጣጠረው
ቀይ ስጋጃሽ ቀይ አንግዳው
ቀይ አበባሽ ቀይ ፍሬው
አበቅቴሽን ያልዘነጋው
የወር ቁጣሽ ሲወጋጋው
የጠወለገው በድርቅሽ አቶንሽ ያንቀለቀለው
ነግሎ ይወጣልሻል አጦትሽ ሲመነግለው።
ይብላኝ ለኔ ይብላኝ ከቶ
ስቃጠል ለምኖረው ድፍርስርሱ ደሜ መውጫ አጥቶ።

፩ ፩ ፩

ሰሞነኛ

በሌላ ቅዱሴ ሰሞነኛ በዝቶ ስንዴ እንዲወረዝ
እንደ ዘኬ ቆሎ ዝና እየተነዛ
ትናንት የጉድ ተብሎ ለዛሬ ጠነዛ
ማታ ተድመንምኖ ጧት ሆነብን ጤዛ።
ፅዋ እንደሚረከብ ያቦ ባለተራ
እንዳፈረሰ ቁስ የፅጌ ደብተራ
ስም ሰሞነኛ ነው ገኖ 'ሚሆን ተራ።

ጻ ጻ ጻ

ሰይጣን የታደለው

ሰይጣን የታደለው!
ሱሪው አያልቅበት፤ አህል አይቸግረው።
- - - -አይበርደው፤ አይሞቀው።
ሰይጣን የታደለው!
- - - ቀድሞ ቁርጥ ያወቀው
- - - አፀድቅ - አካን ሲል የማይጨነቀው
ሰይጣን የታደለው!
- - - ልጁ አያለቅበት፤ ሚስቱ ልፍታ አትሰው
ሰይጣን የታደለው!
- - - ሱሱ 'ማይደቁሰው
- - - ጎጆ 'ማይቀልሰው
- - - አፈቀርኩ ብሎ
- - - አንገት ማይደፋው
- - - ወሲብ ቅንዝርና ቂም ማያዳፋው
- - - የማያርስ የማይጎርስ የማይጎለጉለው
ሰይጣን የታደለው!
- - - የሰልጣኔ አባት
- - - መፈንቅለ መንግሥት
- - - ቀድሞ ያካሄደው
ከሰው ልጅም በላይ፤ ፈጣሪን የሚያውቀው
የፈጣሪን ምስጢር፤ አክሰሎ የሞቀው
ባለው-ሰታችን፤ ሊቁ መልአክ ሰይጣን፤ ከበለስ ጆምሮ
የተፈጥሮን ምስጢር፤ ያምላክን ቋጠሮ
ለሰው አቀብሎ፤ ለሰው አንቆርቁሮ
ፈትኖ ፈታትኖ፤
ቀድሞ ተፈታትኖ፤
ሰውን ሰው ያረገው
ግልፁ ደግ መልአክ ሰይጣን የታደለው!
ጥርቅምቅምሽ እምነት ተደፋ! ተወጋ! ወደ ጥልቁ ውረድ!
- - - ሲለው የማይፈራው

- - - እኔ ላይ ተባሮ አሏ ላይ 'ሚሰፍረው
 - - - ሙስሊም ክርስቲያን - ጴጥሎ አርቶዶክስ
 - - - ካቶሊክ - - - ዊትነሱ - ምዕመን መናፍቁ
 - - - ባለዛር ጠንቋዩ - - ድፍን ቅሱ ሲቁ
 እስወጣሁት ሲለው ምንም የማይመስለው
 ሳጥናኤል ታጋሹ ሰይጣን የታደለው
 ሳጥናኤል ሉሲፈር ፀሎት አያደቀው ውዳሴ አያደምቀው
 ጨለማ አይዘፍቀው ገነት አትናፍቀው።
 ሳጥናኤል ሉሲፈር ፍቅር የራብውን
 ከልቤ ጠሊቅ ሥር ምናለ ብወደዉ
 ጠላቱ ከሆነ - - ሰይጣን ወዳጄ ነው።
 እስኪ በዚህች እንኳ ታላቁን ልብለጠው
 ልጅ ሲያስተምረን - ጠላቶቻችሁን ውደዱ ብሎ ነው።
 ምንዋ ይህች ቃል ለሱም የማትሰራው?
 መቂያቂያም በቂም ልክ ቂሙን ቢደብቀው
 ምነው የእሱን ሥራ የማይታረቀው?
 ሰሰው ልጅ ተሰቅሎ አጥፍ ለበደለው
 ምንዋ ወዳጁን ይቅር ይብቃ ቢለው!?

☪ ☪ ☪
 (ለክርስቶስ ስም ፡ ወለዘይገርም ፍልስፍና ዘፎገራ)

ተመየጢ ፈላሲት

ይድረስ ለፈላሻዎ- እነሆ እኔ ሐበሻው ነኝ
 ቅድመ ፍልስት- ቅድመ ክህደት ከፍቅርሽ ገፈት ያቀመስሽኝ።
 ፈላሻዎ ፍቅራ ጌጤ የእምዬ ልጅ የእናቴ
 በውኑ ልብሽ ቆርጦ ክዷታል- እማማ ኢትዮጵያን በሞቴ?
 በለጋ ልቤ ያጠበቅሽው የፍቅር ፈትልሽ ቁርኝቱ
 ጠብቆብኝ የፍቅርሽ - ፍቅራ ክረቱ
 ደግመሽ በፈለስሽበት ምድር- እስራኤልን በመላ እሰስኩ።
 "እመሐልኩክን" ብዬ የኢየሩሳሌምን ቆነጃጅት ጠየኩ።
 ቴልአቪቭ- ጎልጎታ ሳስፈልግሽ ስፈልግ ኖርኩ።
 በናዝሬትም-በገሊላም-ፈልጌ እስፈልጌሽ ነበር።
 በኢዝራኤል ሽለቆ አድባር- በሞርያም ተራራ ሥር
 በዴር ሱልጣን በር ሁሉ ፈልጌ እስፈልጌሽ ነበር።
 ግን እስኪ ልጠይቅሽ ያጣሁሽ ፈላሻዎ ፍቅራ
 ድህነት ኢዘለአለማዊ መሆኑ አልገባሽም እስከዛሬ?
 ክደሽ የተውሻት ምድር- እምዬ ኢትዮጵያም
 ደሀ አሮጊት ብትሆን እንጂ- በእናትነት አትታማም።
 ጥበበኛ እጅሽ ይመስክር - ስንዴዋን ለብርሃንታሽ የጋገረው
 አለቷን ለምኩራብሽ የፈለጠው - ዋልካዋን ለሽክላሽ የቆፈረው
 እስኪ ከናዝሬት- ገሊላ በተመላለሰው ጌታ - እንዴ ልጠይቅሽ ፍቀጂ?
 ነፍስሽ ከላይ ከራማ
 ስጋሽም ከእማማ ኢትዮጵያ አውድማ የተባካ እንጂ
 እስኪ ስለ አውነት መስክሪ - መሬቷን የላምሻት እስራኤል
 ሆነችልሽ እናት አገር?
 ያቺ እማማ ያለበሰችሽን ቀሚስ ያቃጠልሽባት ከነፃን
 የምታፈሰው ደም ነው ማር?
 ያንቺም ቢሆን ያ ያፈቀርኩት ገላሽ ጥቁር
 የፍጥረት መቅደምሽ ሥሩ - ጥቁር አይደል ፍሬ ዘሩ?
 እስኪ በፈጨሽው ጥቁር አፈር - በቀዳሽው ጥር ምንጫ ማይ
 ሥጋዬ የተከመረው አጥንቴ የለመለመው ከእማማ ኢትዮጵያ ጤፍ
 ዳጉሳ አይደለም በይ?
 እንደ ጣና ሳቢላ በረሽ የሰፈርሽባት ከነአን?

መቼም ጊዜ ደግ ነው ያደረገችውን ሰማን።
ተንቆረቆረ አሉ ደምሽ ቀድታ ፈትሻ ደፋችው
የእኔ አይደለሽም አለችሽ- ይኸው ቁርጡን አወቅሽው።
አንቺ ፍቅሬ ፈላሻዎ መቼም እናትሽ ኢትዮጵያ
ከርዛት ርሃቧ በቀር ላላር ነው መቼም ላላር
እናትነት ከሷ ወዲያ
የግላንግሱ መጠጊያ- እናትነቷስ የጉድ ነው ኢትዮጵያ
ለእምነትሽ - ምክራቧን ለፍቅርሽ ወጣቷን ሰጥታ -
እኔን ልጄን ለግላሽ
እናታለም ኢትዮጵያ ከአላት ከቶ ምን ነላችሽ?
ነይ ተመለሽ ስሞትልሽ።

ዝረፍ ዝረፍ አለኝ

ሽርክተው ሆዱ ላይ
ይጎልጎል አንጀቱ ሀብር ቅኔነቱ
ይበጥበጥ ሃሞቱ።
ፊኛውን ሸንትረው
ይንቆርቆር በሆዱ ምስጢር ውል አንቀፁ
የማያልቅ ሸንቱ።
ባዶነቱን ፈትሽ ገቢር ተገብሮውን ከሱሪ ከኮቱ።
ማንደርደሪያው ድረስ ይሩጥ እስከ ቤቱ።
ያንተ ነው የኪሱ ያንተ ነው ጥሪቱ።
ከምስጢሩ ስበር ከጉልጥምቱ መቅኔ!
ዝረፍ ዝረፍ አለኝ
ንጠቅ ንጠቅ አለኝ የየኔታን ቅኔ።

ተላለፉ ሲለን

ከመረዋው ውግረት ከቃጭሉ ዋይታ አኩል ብንሰማም
በአንድ ደወል ድምፅ ግሰ ህሊናችን አንድ ላይ ቢደቃም
ተላለፉ ሲለን ፊትና ጊላ አንጂ አኩል አንነቃም።

፩ ፩ ፩

አንጋፋው ሱሪዬ

አባቴ አንድ ሱሪ አለው - ጥንት አባቴ ያወረሰው
ጠቦት ጠባቦት ያኖረው።
«ልበሰው» አለኝ ሱሪውን - ብለብሰው ሰፋኝ- ሰፋፋኝ።
በሱሪው ውስጥ ቅማል የሆንኩ ያህል ሰፋኝ
ምዕት ጊዜ አስጠብብኩት - - ምዕት ጊዜ ሱሪው ሰፋኝ።
አልፍ ጊዜ ባስጠብበው - - አልፍ ጊዜ ጠባባባኝ
ለሱሪው ግመል ብሆንም አየጠባባኝ ለበስኩት - - -
ሱሪዬ ለብሶኝ ታጠኩት።
መቀመጫዬ ላይ ሳላር ሱሪዬ በታች ፈነዳ
ወሽመጥ አስገባሁለት መጣፊያው አገባኝ ዕዳ።
ያባቴን ሱሪ አወለኩት
እኔም ለልጄ አስቀመጥኩት።

፩ ፩ ፩

አብረን ብንተኛ

ና- - - አብረን እንቆፍር አብረን እንማስን
ና- - - አብረን እንዘራ አብረን እንበትን
ና- - - አብረን እንተኛ እንጋራ እንድ አልጋ
ጀንበራን ቀስቅስን እንድ ሌት እናንጋ
አብረን ብንተኛ መደብ ባንለያይም
የራሴን ህልም እንጂ ያንተን ህልም አላይም።

ጻ ጻ ጻ

መንገድ ምርቃና

መሄድ ከተቻለ ሂዱ ሌላ እስሱ ከወዲያኛው አለም
ምጠቁ ጥለቁ ይቅናችሁ ግድ የለም።
ምጠቁ ጥለቁ በጉም ሃሳብ ሕዋ በምርቅንቅን ዓለም።
... ግን...
ያክር ሲበጠስ
ሲከጅል መመለስ
ምርቃናው ሲለበር
እውነት ሲበረበር - -
ማንነት ሲቀለም
በፍኖተ ቅዠት በምርቅንቅን አለም
ወላጅ መንገድ እንጂ መላሽ መንገድ የለም።

ጻ ጻ ጻ

አመክንዮ

ለምን ፈጠረኝ? ትላለህ!
 ለምን፣ ሞታለሁ? ትላለህ
 ዝም ብለህ መኖርክን ትተህ
 ዝም ብለህ መሞትክን ትተህ
 ለምን ኖርኩ? ለምን ሞትኩ?
 እንዴት? እያለ
 ላምጭው ለወላጁ እንጋጠ
 ሕሊናህ ለምን ማለለ?
 በመኖር ያለመኖር ጫፍ
 አመክንዮ ቀድሞስ መች አለ!

ጻ ጻ ጻ

ፈሰሱጂ

አሰይ! ፈላሁ!
 ሐሽ! ፈላሁ!
 በቃ! ፈላሁ!

እስተንፋሽ ቦታ ሲጠፋ ለካስ ፈስም መድጋኒት ነው።
 የላይኛው ሲከለከል ልሳን ሳንቃው ሲከስም
 ለካስ እንዲህ መድጋኒት ነው በታችኛው መተንፈስም።
 የሆድ ብሶት ጉርምርምታ - የሀሊና ለጠጥ እምቢልታ
 ትንቅንቅ ውስጠ ሲመታ - እፍ ሲከረቸም በቃታ
 ምናለ በታች ብፈታ!
 በፈስ አብዮት ድምታ - የማንስ አገር ተፈታ?
 ወገኔ ባክህ ተጠየቅ - ፈስ ነፃ ፈቃድ ነው?
 ወይስ የሽንት መንቀርቀር ማይቢያ የፈፈው መዘቃ ነው?
 የላይኛው ሲከለከል ምናለ ትንሽ ብንፈታ
 ባሕር ማዶ እኮ ወገኔ እፍ ተከፋፍቶ ተገሳ
 እግር ተነስቶ ተፈላ።
 እምቁ ተጠርንቁ አልሞትም እኔስ አጫሰሞሁ!
 ድርግም! እድርጌ አፈላለሁ
 ሆይ እስኪከላ ድረስ ድብገ! እድርጌ አፈላለሁ።
 ሰው በሌላም ይሞረዳል ለመሞረዱም ገደለም
 ፈስ የግዝን ማጭራያ እንጂ የቃየን መስዋዕት አይደለም።
 ውጊያውን አንጀት ተንከሶ እጅሬ ቁልቁል ሲረገጠው
 መቋጠሪያዬ ሽምቀቱን ከዳር ዕዳር ሲያጠብቀው
 እንደ ማታ ጎለል ሽብሽቦ በጅማት መቀነትነት ሽንሽንን ሲጠረንቀው
 እንደ ሌጌውን ሽብጻ ከላይ አታች ሲያጣድፈው
 ሆይን ሽቅብ ገልብጦ እግሬን ሲያንከረፍፈው
 ከርሴ ውስጡ ሲዳምን ከበር ሲያክል ተነፍቶ
 በልቀቅ አትልቀቅ ትግል ደመና ሲዘር እስፋፍቶ

የሐምሌን ሰማይ አድርጎት ሆይ «ድም»... «ግም»... ሲል
 ሆይ የነሐሴ ኩሬ ሆኖ እንዳፈቀረ እንቁራሪት
 ቁርር . . . ቁርር . . . ጨርር . . . ሁሉ ሲል
 እንደጧት የኪዳን ደወል ከላይ አታች ሳቃጭል
 ነጭ ላብ ፊቴን ሲያጠምቀው ሽምቀቅ . . ጭንቅ . ድቅቅ . .
 ፋቅቅ . . . ጥምቅ . . . ጥልቅ ድብቅ ሲያደርገኝ
 ከንፈሬን ስጨረግደው
 ወገን ታዲያ ምናል ምጤን ብገላገለው?
 ድምፁ እንዳይረብሽ አድርጌ ከቋጠሮው በስስ ብፈታው?
 መቼም ነፃነት በራብው ምድር «ዘረጥን» ቀድሞም አላውቀው
 እንዴው በትንሽ በትንሹ ኡሱሱሱሱ . . . እንጂ በየደቂቃው
 ነገር እንዳይበላሽ ድምፁ ከመ መብረቅ ባርቆ
 ያኔ ጥግ ከአድማስ ባሻገር ርቆ
 ይሉኝታ ደንበር ተሻግሮ ሀፍረት በቁም ሲረታ
 አቤት ያለው የደስደስ አቤት ያለው አፎይታ
 የታችኛው ወናፍ ሽምቀቅ ቋጠሮ ውሉ ሲፈታ
 አቤት ያለው የደስደስ አቤት ያለው አፎይታ!!
 ወገን ታዲያ ምናል
 ያበጠ ጥቁር ሆድ ሁላ ከዚህች ምድረ አፍሪካ
 የተነፋ ቀበተት ሁላ ከዚህች ምድረ አንካ ለአንካ
 በእከከኝ ልከከህ ታክቲክ ባጉርሰኝ ላጉርሰህ ዳካ
 በሆድ አብዮት ገፈጠጥ የተነፋ ከርስ ሁላ በተቦካ ባልተቦካ
 ወይም በሆድ አብዮት «ሆዱ ካገሩ የሰፋ»
 «መድኃኔአለም ያጥብልንና» ሆዱ ካገሩ ሰፍቶበት
 የጎረቤት ወሰን የገፋ
 ወይም . . . በብግነት ድማሚት ሆዱ
 ጥልቀት ላዕሉ የተነካ
 በእከከኝ ልከከህ ታክቲክ ባጉርሰኝ ላጉርሰህ ዳካ
 በሆድ አብዮት ገፈጠጥ የተነፋ ከርስ ሁላ በተቦካ ባልተቦካ
 ወይም በሆድ አብዮት «ሆዱ ካገሩ የሰፋ»
 «መድኃኔአለም ያጥብልንና» ሆዱ ካገሩ ሰፍቶበት
 የጎረቤት ወሰን የገፋ
 ወይም . . . በብግነት ድማሚት ሆዱ
 ጥልቀት ላዕሉ የተነካ
 ምናልበት ቢተነፍስ በእሱሱሱ . . . ድምፅ አየለካ::
 የላይኛው በር ሲዘጋ
 በታችኛው መተንፈስም መድኃኒት ነው አቴ-ለካ!!

ሐሹ! ፈሳህ
 አሰይ! ፈሳህ
 አራስ ብሎ ሚጠይቀኝ እንደማይኖር አስቀድሜ አውቀዋለሁ::
 መቸም በሀገራችን ትውፊት ልማድ እስከ ዛሬ እንደማውቀው
 ለፈስ አራስ መጠየቂያ ሳቅ ወንቀት ደብልቅ ነው::
 . . . . ግን እኮ . . . .
 ቋጠሮ ውሉ ጠብቆበት በሩፋኤል ፀሎት ላማጠው
 ከጭንጋፍ ልጅ ልደት ይልቅ ወደል ፊስ እኮ ግልግል ነው::
 የከንቱ ልጅ ምጥንና የፈስ ምጥን ሚለያቸው
 ከንቱ ልጅ ወደውጭ ቁልቁል ፈስ ወደ ውስጥ መማጡ ነው::
 ፈስ ማለት እኮ ወገኔ
 በፈሶሎጂ ትንታኔ
 ለእያ አዝብጤ መንገድ አቅኚው
 የመጥምቁ ተምሳሌት ነው::
 ፈስ ማለት እኮ ወገኔ
 በፈሶሎጂ ትንታኔ
 ከልሂቅ አስከደቂቅ በሀቡዕ የሚያብላላው
 ለዘመናት ያልተጠና ኑክሊየር ኢነርጂ እኮ ነው::
 በፈሶሎጂ ትንታኔ
 ለአህያ መደንግፀ-ጅብ
 ለውሻ-የጨኸቱ አጀብ
 የህልውናው ቃጭል ነው
 ሌሊት አዳሜ ሲያሸልብ::
 ሐሹ ! ፈሳህ
 አሰይ ! ፈሳህ
 እንኳን! ፈሳህ::
 አስተንፋሽ ገደል ሲጠፋ ለካስ ፈስም መድኃኒት ነው::
 የላይኛው ሲከለከል ልሳን ሳንቃው ሲከስም
 ለካስ እንዲህ መድኃኒት ነው በታችኛው መተንፈስም::
 የሆድ ብሶት ጉርምርምታ - የህሊና አበጥ አምቢልታ
 ትንቅንቅ ውስጤ ሲመታ - ልሳን ሲቆለፍ በቃታ
 ምናል በታች ብፈታ!
 በፈስ አብዮት ድምታ የማንስ አገር ተፈታ? ፡-
 መቼም ነፃነት በጠማው ምድር «ዘረጥን» ቀድሞም አለውቀው
 እንዴው በትንሽ በትንሹ ምናል ፈሴን ብለቀው?
 ☹ ☹ ☹

ኪርያላይሶን

ታላቅ ናይናይ ኪርያላይሶን
ትስቡጣ ናይናይ ኪርያላይሶን
አዶኒ ናይ ናይ
አያልኩ ቆሜ ስፀልይ
ፍላጎቴን ቃሊን ገድፌ
ጥያቄ እንቡጧን ቀጥፌ
ኡኡታ አይኖቿን ጠቅቼ
በአርምሞ ቀጭን መርፌ
መሻቷን ውስጤ ቆልፌ ተማፅኖዋን ገርፌ
በግለቷ ውኃ ከልሼ
ቅዝቃዜዋን አምሼ
ውስጤን ራሴን የወጋሁ
በኪርያላይሶን አንካሴ
«አምባገነን» የምል ሌላውን
አምባገነን ነኝ የራሴ።

፩ ፩ ፩

ምነው አምና በሞትኩ

እከከከከ . . .! እህህህህ . . .!
. . . እበስኩ . . ገበርኩ . .
ምነው አምና በሞትኩ!
ብጣቂ መሬቴ ወስደው ላይተኝባት!
መቃብሬን ሠርቀው ላይተበሩባት!
እህህህህ . . .! እበስኩ ገበርኩ!
ምነው አምና በሞትኩ!

(እ ሐዋን መሬት አንቲ)

፩ ፩ ፩

እንዲሞቀው በድኔ

ጥጤ ዛሬ ጥጤ
ጥ...ቁ...ፍ...ን... ዘርፎ ያበቀልኩሽ ጥጤ
ውሃ የደፋልሽ ያረመሽ ጣቴ
ሊያባዝትሽ መጣ ለባዳ እከላቴ።
መሆንሽን ቢያውቅማ የውስጥ ከፈኑ
ቢያወፍርሽ እንጂ እንዲሞቀው በድኔ
መቸ ያሳሳሽ ነበር ያኔ በቀጭኑ።

ጻ ጻ ጻ

ይቀረኛል

ጉጆዩን ልሠራ ሐረግ ስመዝ ኖሬ
ማገር ስቆርጥላት የትም ዞሬ ዞሬ
ራሴን ልችል ነው እያልኩ ከችግር
ቆላ - ደጋ ስግር
ለካስ ይቀረኛል አብሮ የሚያማግር
ውሃ የሚያቃጥን ተስፋ የሚያጋግር።

ጻ ጻ ጻ

ሲያጋጥም

ልቤ በግኖ ነዶ ራሴን በፎክትኩት
ሌላኛ ጠላቴን ቅማሌን ገደልኩት።

ጻ ጻ ጻ

ልኬታ

እናቶቻችሁን ለኩ - - እኔም እናቴን ልለካ።
የፍጥርጥሬ ውል ሥሩ ዘረመሌ ውስጧ ሲቦካ
«አም» ብላ አግተምትማ
እህ ብላ ንጣኛለች ለካ።
- - -ለካ እንዲህ ነው ለካ- - -
ገንፍዬ ያቆሽሽኳትን አረፋ በፍትወቷ አቦል በረካ
የግብረ ሥጋዋን ጨምገጊት የቅንዝርዝር ምንዝሯን ሳንካ
«ልጄ» አለች እንጂ ለምደባት ሀጋዊ ውርጃዋ ነኝ ለካ።
ትውልድ እናትክን አስለካ
ትውልድ አባትክን ተለካ
ፍጡር ነኝ ያለ ሰብአዊ ክላናት ከአባቴ ሲከካ
ስንቱ ነው የተወለደ ስንቱ ተጠርቶ ነው የፈካ?

ጻ ጻ ጻ

ሳይቀርቡ ቆርቦ

ማወቅስ ቀድሞ ነበረ ቀስ በቀስ
 ቀርቦ ብልልቶቹን መቃመስ።
 በፍቅር ልቡን አብሮ ሆድ ምጣድ ቀጨን ማባለት
 በባረ ውስጡ መቀባት።
 ሀሳብ ቁጢቱን መቋጨት
 ማወቅስ ቀድሞ ነበረ አውቀት
 - - - አሁን ግን - - -
 ከንቱ ወበከንቱ ነው ቁስ ቆሞሱን መወቃቀስ።
 ከንቱ ወበከንቱ ነው ሳይቀርቡ ቆርቦ ማለቃቀስ
 መቼስ የላይኛው ካልቸረ ቁርኝቱ የማይበጠስ
 «አጭ አማጩ» በምን ያውቃል ሰው በማንኪያ አይቀመስ።

ስቆቃወ ቂል

.....እናም
 መውደዴን ባልነግርሽ ሆኜ ጦረቀናም
 እኔ በአንቺ አልቀናም።
 ይሥረግረግ ያንቺ ሠርግ ይደስደስ ያንቺ ዳስ።
 ዳስሽ ተደስድሶ ባልሽ ተመርቆ
 ልቁጠር እንደ ዘመድ ሰባራ ብርጭቆ።
 አልፍ አላፍ ውሽ በአጥንት ሲጣላ
 ከንርዳችሁ ቆሜ ይሽተተኝ አተላ።
 ጥንብ አንሳ ይኩሳብኝ ከሥጋችሁ ስርቆ።
 ይሽተተኝ በንግሮ ፈርሱ ከጥንብ ልቆ።
 ሳልፍ በደጃቸው በፈረሰው ዳስሽ
 «ና ቅራሪ ጠጣ» ይበሉኝ እናትሽ።
 ከላምንት በኋላ ከተደፋ አተላ
 ሚዜው ዕቃ ረስቶ ጠፍቶ ተላላኪ
 ይላኩኝ እናትሽ ልበል «ሰላም ሰኪ»።
 የሌላ መሆንሽ ፍፁም ተረጋግጦ
 ልቤ በደም ጠልቆ ጨቅይቶ በሽቅጦ
 ኩስምኜ ኩስምኜ እንደ አባቴ ጥጃ
 ከንግሮሽ ቀብረውኝ ይብቀልብኝ ሙጃ።
 ሰቂል አይኔ እርጥባን የልቤ ውስጥ ዳጎን
 ነይ ላውስሽ ጥፍሬን እክኪበት ባልሽን።

ሀሳሲ ፈላሲ

የጥበብ ቤት ጠፍቶኝ አሰብኩ ሜዳ ሰርጡን
ሰፊ ወሰን አያልኩ የብብቴን ሳላይ የቆጡን የባጡን
በስንቅ አልባ ፍልሰት ያጣሁት ሳስሰው
ለካስ ጥን ናሯል ቀድሞ ሲቀልሰው።

ጻ ጻ ጻ

ዝግመተ ሰውጥ

ከማህፀን ዱድያሌብ የሰው ልጅ ቀድሞ ሲፈጠር
በልሙጥ ጥፍጥፍ ፊቱ ላይ አፍንጫ የለውም ነበር።
ከሰመመኑ ሲነቃ አያትና በገነቱ በር
ከአጥንቱ ገመገም አድባር
የሰረቀኛውን ጀምበር
በፍቅሯ ጨረር ስትወጋጋው ዕንባውን አንቆረቆረ።
በአንባው ድንገተኛ ጎርፍ ልሙጥ ፊቱን ሸረሸረ፤
ፀሐይዋ ስትጠልቅበት ወደ ምዕራብ በረረ፤
በአንባው ፊቱን ቆፈረ፤
በሁለቱ አይኖቹ አንባ ሁለት ሸለቆ ፈጠረ፤
በሁለቱ ሸለቆ መሀል ትንሽ ተራራ ቆለለ፤
ዕንባውን የሚምግበት ሁለት ቀዳዳ ነደለ፤
ስለተራራው ስያሜ ማንም ምንም አላለ፤
አስቀድሞ አሱ ራሱ «አፍንጫ» ስላስባለ።

ጻ ጻ ጻ

የጥጃ ምስል

አወይ ላምዋ
 ተ ላ ላ ዋ
 አርግዛ አሳት - አምጣ አሳት
 ወልዳ በዱር - አዛፉ ስር
 ጅማት ነገር ውትርትር
 ቢሞትባት ሳትጠግበው ቆዳውን ገፈው አውጥተው
 ሥጋውን በገለባ ሰግተው አጥንቱን በአንጨት አጥንተው
 ታ ም ቆ - ተ ጠ ር ን ቆ
 ምስለ ጥጃ ሕይወት አልባ
 አፅመ አንጨት ወገለባ
 ከጡትዋ ስር ተሸገጡ
 ላያስወርድ ልጎ ንጠ
 አወይ ላምዋ ተላላዋ
 አለ መስጊት አምቦላዋ
 ከሞት ማደም ፍቅር ቻሪ ለሙት ቁርበት።
 ከወተትዋ ሻጥንቅ ሻጥንቅ
 አላቢዋም ፍንድቅ ፍንድቅ
 ሲያታልላት ቂቂይ ዋሽ
 በኩርማኑ ጨው መላሽ
 አይ ላምነት የዋህነት እናትነት
 ፍቅረ እናት እስከ ሲኦል እስከ ገነት።
 ቁረንጮ ላሽ ላምነት ላሽ
 ቆዳ ነካሽ።
 ሳታውቅ አውነት
 ነክሳ ቁርበት
 ከረመች ስትታለል ስትታለብ
 እንድታወርድ ለወተትዋ ስትቀለብ
 ግን እኮ ብትሰረስረው
 ከደረቀው ጅራቱ ስር ብትፈታታው
 ትበላ ነበር ከጭዳ
 ከሥጋው ከገለባው ከጉዳ።
 ☹ ☹ ☹

መቅደሴን

መቅደሴ ነሽ እንቺ፣ የዞትር አጣኝሽ፣ ካህንሽ ነኝ እኔ።
 በመንበርሽ ዙሪያ እየወዘወዘ - - ብወረብ በቅኔ.....
 ማነው ያጠነብኝ? ጠረንሽ አይደለም አይደለም ዕጣኔ።

ይበለኝ

የኔ ገብስ ዛጎ
«ማማ» ሳልበራልሽ «ወንጭፌ» ሳይለላ
«ወፍሽን» «አር». ሳልል «ማሳየን» ሳላጥረው
ኑሮዬን ሳለላ
ሳያሽሽ «መዳፌ» ታንቀህ ክረም ሲለኝ
ምርቅሽን ሳልከላ እፍ ሳልል ቅሜሽ
ይሄው እስከ ዛሬ ከትናጋዬ ነሽ።

ጻ ጻ ጻ

ሕልም እልም

ነቃሁ ፤ ባንንኩ ፤ ህልሜን ነገርኳቸው።
«ህልም እልም» በል አሉኝ ፤ መፍታት ሲላናቸው።
ከአልፍ እንቅልፋሞች ፤ ከስንት እልማጭ መሀል
- - - - ጉርብጥብጥ ጎዘጎጤ
በነቃሁበት ልክ ፤ መልሼ ተጋደምኩ፤
ደግሞ ፍቼን ላልም ፤ ህልም አለሜን አለሰኩ።

ጻ ጻ ጻ

አዕምራ ሰሐዋን

ሳይበርድሽ ስደርብ
ሳይሞቅሽ ሳራግብ
እባብ ስሆን ርግብ
ስማለን የኖርኩት
የተንከራተትኩት
«ህትምት ድንግል ነኝ ማንም ያላቀፈኝ» በማለትሽ ነበር።
ስጠብቅሽ የኖርኩ ስሸኝሽ እስከበር

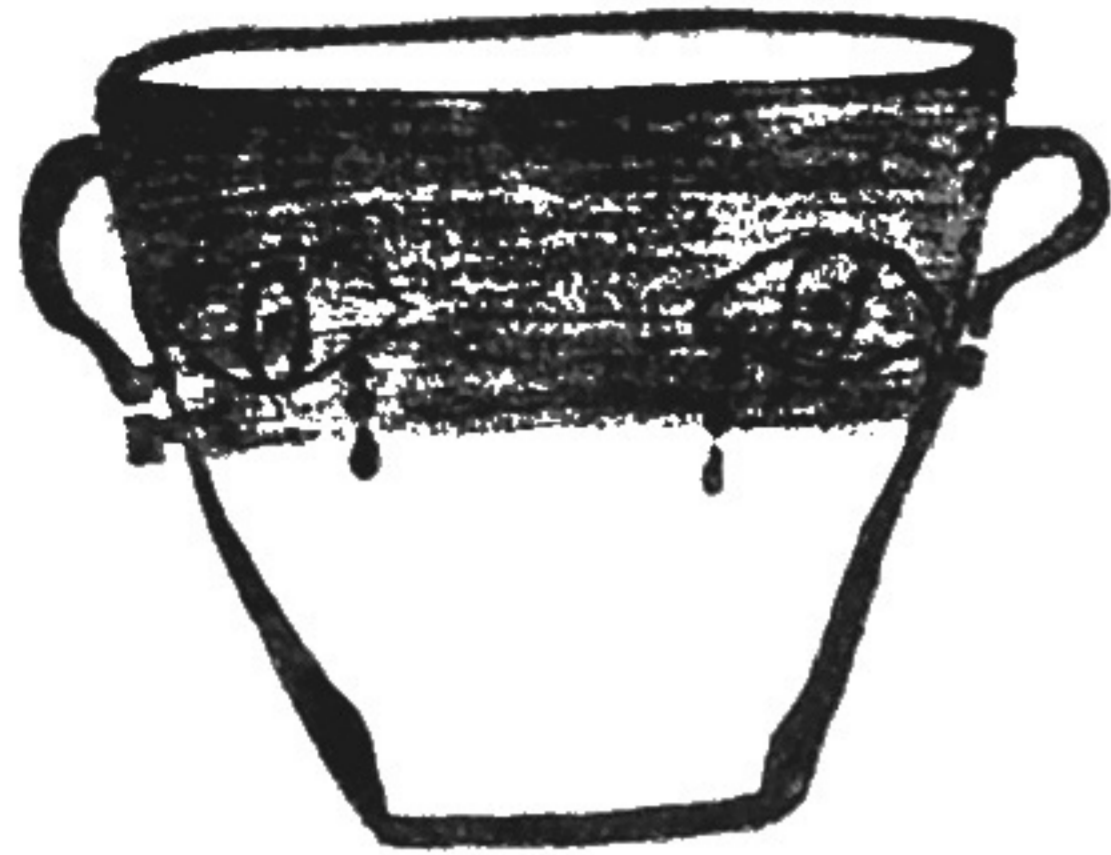
... እኔም ...
ያኔ ስጠጋሽ ስትጣጊኝ በእንቆቆ እንደማይሽር እቡይ ኮሶ
ስንማማል በእመብርሃን ስንገዘት በእምላክ ጠሶ
እንደ እንቺ የሥጋ ድር ባይኖረኝም የደም አውታር
ውሳጤዬ ድንግል ነበር።

... እናም ...
በዘመን ላይ ዘመን ደርቶ
የሠርጋችን ችቦ በርቶ
ጫጉላ ገባን ልንተያይ
በሐዋን ዓይን ልትወጋጊኝ በእዳም ዓይኔ ገላሽን ላይ።
ድምፁን ሰማን «አእምራ ሰሐዋን» ን
ስትገሠሥ ድንግልና
ያች ለቅሶ ጥዑም ቃና
ነጠላ ድበፅ እልፍ ዜማ
እስከ ገነት እስከ ራማ

አዲስ ምድር አዲስ ሰማይ
ልናንጋጥጥ ሽቅብ ልናይ
ሲደረመስ አዲስ ገደል አዛኝ ወጊ ጣፋጭ ቀስል
ትኩስ እንባ ወላፊን ጠል ጥፍር ሲሾል ወሰፌ ሲግል
አኒያ እናትሽ ያባረሩኝ የዘጉብኝ
ሲያወድሱኝ ጀግና ሊሱኝ ብር እምባርሽ እንዲሰበር
ለደሙ ጨርቅ ሊቀነቀን ሊደነከር መስሎኝ ነበር።

- - - ሆኖም - - -
በጆሮዬ ተማፀንሽኝ ለዘመናት ከደበቅሽኝ
ሕቡዕ ምስጢር አካፈልሽኝ
«እምጣ ምላጭ ሰንጢ ሰጠኝ!
ደም ፍለጋ ጭኔን ሟጠኝ! የደም ጨርቁን ለውስልኝ»
... አልሽኝ ...
እቱ ተይው ... ውዴ እርሽው ስለ ፍቅሬ ሁሉ መልካም።
ቀድሞም ቢሆን ባንቺ መድማት እኔ አልረካም።
በሥጋ ሥሥ በደም አውታር ንፅህና አይለካም።
ተፍገምግሜ ተጥደፍድፌ
ከሱሪዬ ሰንጢ ልፌ
የራሴን ጭን በጥቻለሁ - - ደምሽን ከኔ ደምቻለሁ
ብር እምባሬን ሰብሬአለሁ የደም ሻሹን ነክሬአለሁ።
እቱ ተይው ... ውዴ እርሽው ሁሉ መልካም።
ቀድሞም ቢሆን ባንቺ መድማት እኔ አልረካም።
በሥጋ ሥሥ በደም አውታር ንፅህና አይለካም።

(ጥቁር የበላይ የሆነባት ብቸኛዋ ሀገር ማኪያቶ ናት።)

ዕንባ ማኪያቶ

እስከሚሞላው እስከደባለቁ
ዘላዕለ፣ ፀላም አርሙን ከላይ ሆኖ
ቡና መቦረቁ
ያ ያልተሞላለት ፀላዳው ወተቱ
ከታች ሆኖ ሽቅብ ቡናን መጋፋቱ
ብሔረ ማኪያቶ ሀገረ እንቶፈንቶ
ሀገረ ቀረርቶ
እንዳይኖር ሰላሚ ዘለዓለም ተናግቶ
ማንኪያ ፍቁረ ዕድ
ላይ ውጣ ታች ውረድ
ተፋጅተው ሳያልቁ አድርጋቸው ውሀድ።

፩ ፩ ፩

የግጥም ጅምናዚያም

ቦርጫም ግጥሞች ሁላ እስኪያስከልኩ
ቅርፅ ምስጢራቸው እስኪገባ ልኩ፤
ለሆነት ቀጫጫ ሰላላ መላላ
አልሚ ምግብ ሀብር ቢለጣቸውና ጎናቸው ቢሞላ፤
ዱብ ዱብ እንዲሉ እንዲቀበቀቡ፤
ለግልበት ብርዳቸው ሰምና ወርቅ ባዝሊን
ቀድመው እንዲቀቡ፤
ግጥም ጅም ታንዖ ምናለ ቢገቡ።

፩ ፩ ፩

የአፈ ጉባኤው መደሻ

ይድረስ ለጉልያድ ውላጅ ዳዊት መስለኸኝ ለመረጥኩህ
 መዝሙራን ልትዘምርልኝ ዕንባዬን ልታነባልኝ
 እኔነቴን ለወከልኩህ።
 ለዳሜ በእንተ ደነቀው ዕድሌ በእንተ ጨነቀው
 ለልፍ እጅ ሲንጨባረር እንቅልፍህን ስትሰልቀው።
 ዳሩ ልብ ባልል ነው
 ያ ሐዋርያ የሰፈፈው
 ለሮሜዎች የተጻፈው
 ለውጭንቅር አእምሮህ መንደር በግልባጭ እንዲህ ይላል
 «መደሻ የመረጣቸውን ማን ይከላቸዋል?
 የሚያጸድቅ መደሻ ነው የሚከንንስ ማን ነው?
 . . . . . ይልቁንስ . . . . .
 ጉልላታችን ያነፀው ካስማ ማገር ያፋቀረው
 ወፍጮ ከመጅ የሚወቅረው በአፈ ጉባኤው ቀኝ ያለው
 እኛን እኛን የሚወቅረው መደሻው ነው።»
 ያ የነገር ማላረጊያ
 ያ የርዕዮተ ዓለም ማፅደቂያ
 ያ የልዩ ሐሳብ መድቂያ
 የሚከንን የሚያፀድቀው
 የአፈ-ጉባኤው መደሻ ነገር ቁጭት የሚያጠብቀው
 ምናል «ንቃ» ብሎ አናትክን ቢበጠርቀው።

(በፓርላማ ለሚያንቀላፉ «የሕዝብ እንደራሴዎች»)

ጻ ጻ ጻ

ኩርኩም

አልፍ ኩርኩሞችን
 የቀመሱ ራሶች
 ዳሳሽ አጃች እንጂ
 አይሹም ትራሶች።

ጻ ጻ ጻ 1993 ዓ.ም

የገሀነም መዝገብ

እንደ ጠማር እንደ መዝገብ፣ እምልጦ ወድቆ ከሰማይ፣
ወደ ገሀነም የሚገቡ፣ ሰዎችን ዝርዝር የሚያሳይ፣
እነሳሁትና ስበር፣
ከራሴ ስም አስቀድሜ የፈለኩት ያንቺን ነበር።

ጻ ጻ ጻ

ሉልነት? ሉሴነት?

ድንቁም እንደ መንደር
ሉሴነት ነው ትርፋ አንጉል መገደር
ሰሰጠንን ስንል እንደ ጡት ተጣባን
ከመሀል አራዳ
ገዳመ ሉሴነት ለአርምም አለገባን
ከአናታችን ጓዳ አስቀረቀረብን
ሳናረጅ መንኩሰን ሳንፃም ቆረብን
እንደ መንደርነት ሉልነት የዋጁን
እንኳን ተጉራብተን በሩቁም አልበጁን!

ጻ ጻ ጻ

የትጋን ሸቶ

ለፈንጣጣ ጣጣ
ፈውስ መድኃኒቱ ከመግል ከወጣ
ከትጋንም ሸቶ ማምረት ብንጀምር
ማንም ግድግዳውን አያስረጭም ነበር

አግቡኝ

እናንተ የቦዘናችሁ
እናንተ የተከዛችሁ
ቁመቀር ወፈት 'ሚሏችሁ
እናንተ ጋለሞታች ደናግል ጋለሞታዎች
ገደላችሁ ሥራ ፈቶ ከሚዘሩት አሞራዎች
ኑ . . . እኔ ልድፈነው ባለኝ በተሰጠኝ ዕቃ
መቼስ ጋብቻ ስሜት እንጂ ማደባለቅ አይደል ዕቃ::
አየነው አይደል ስንቱን ድብቅ ስሜቱን ወሸቆ
ተቀራርቦ በፈገግታ ተላልሶ ተሳስቆ
ተጣጥፎ ተፈራርሞ ተፈጣጥሞ ዕቃ ብቻ አደባልቆ
አየነው አይደል እንዴ ሰማኒያ ውሉን በጫጭቆ!
ኑ . . . ባንድ ጥላ እንጠለል
ኑ . . . በእስተሳሰብ እንጋባ ፊርማ ወረቀት አልባ ውል::
እንኳን ለሰባታችሁ
ለአልፍም አበቃለሁ::
አለኝ ጥሩ ማረሻ ሰርዶ የሚነቃቅል
ሰርቻ ጉጡን መንግሥት ጭንጫ ላይም የሚያበቅል
ሸጥለሸጥ የሚያጨቀጭቅ ከምድረ በዳ ሚበቅል
እንደአላዛር ሞቶ 'ሚነሳ ሰንከፍ መግነዙን የሚያቀል
አርፍ ስሜቱ ሲነቀነቅ የሚተከል የሚነቀል
ተንጠልጥሎ የሚላጋ አለኝ ጥሩ ማረሻ
የአጡት ዝገት ነጥርቆት አጣ እንጂ ማባበሻ::
ኑ . . . ገደላችሁን ልረሰው ዳዎ አይብቀልበት
መቃብር አይሁንባችሁ ሀፍረትን 'ምትቀብሩበት
በጉራንጉር ጥጋጥጉ ማዕበል አይዘለልበት::
በጭቃ አሮንቃ አገሮችሁ እራያችሁ አይደንክርበት::
ፍቅር ከቆጠቆጠ ቅናት ካልለመጠጠው
የፍቅር ቡቃያ ጉጡን «የኢቲክስ» አረም ካልዋጠው
እንኳን ለሰባታችሁ ለአልፍም አበቃለሁ::
ሰው መቼም ነፃ ቢወጣ ከደዌ ሕመማት ቁጣ
በመደሰቻችን በኩል በታች ከመጣብን ጣጣ
ሰው መቼም ነፃ ቢወጣ ከሕግ ከምግባር ሰንሰለት
ቅድስና-ምንዘርና ትንሽ ምክንያት ጨምሮበት
እንደ ሰለሞን እንደ ዳዊት ለብዙ በበቃ ነበር
የፍቅር ነበልባሉ ግለት::

በሕልም ሌሊት ቅዠቱ ተፃብኦ ሲያዳክረው
ጀንዲውን አበስብሶ ትራስ ጭኑን ሲያሳቅፈው
ኮርማ መሆን የተመኘን አንግዴህ ምንጣፍ ይቁጠረው

... አ ...
በኮርማ እንቅልፍ ስምጠት መሃል አረፍት እንጂ ግለት የለም
ኮርማ አውኑን ይኖራል እንጂ

ሕልም አለሙን አያቅፍም መቼም::
ኑ . . . ጣራዬ ሥር እንጠለል
ኑ . . . በአስተሳሰብ እንጋባ ፊርማ ወረቀት አልባ ውል::
ኑ . . . አግቡኝ ልሁን የጋራ

ሸለቋችሁን ልረሰው የጠበብቃችሁን ጋራ::
የቅናት የግለኝነት የስስት ውላጅ ባይወርሰው
መሠረቱ መሬት ነበር የዚያ የቀደመው ሰው
የቅናት የግለኝነት የስስት ጩቤ ባይምሰው
ሰው አኮ መሬት ነበረ ሁሉም በጋራ የሚያርሰው
በጠበቀው ባጠረው አይደል «መሬት አኮ ላራሽ ነው!!»
ፈጣሪ ቀድሞ ሲፈጥረው ሰው አኮ ድርም መሬት ነው::
የሰው ልጅ የመሬት ሥሪት ዱድያሌብ ነው ከተባለ
የጋራ ሁዳድ አውጥተን አርሰን ብንዘራው ምናለ?
በአንድ ጋግርታም «ሞኖፓሰ» ስሜቱ ከስሎ አያደረ
በአንድ ወታሻ ጥላ ስር ሥራ ስሩ ከደደረ
የስሜቱ አቦል ገንፍሎ ከሚሆን ዝቃጭ በረካ
ምናለ በሰብሰብ ጉልበት ለአንዲት አፍታ እንኳ ቢረካ?
ሰው አለኝ ማለት ከንቱ!
ደሀ ተሸጦ የማይገዛው ቅቅታም የተለተለው
ሊዝ ነው አንዴ አንደመሬቱ?

... መቼም...
የራሴ የግሌ ባዩ የሰው ልጅ ብልጠት ሲለካ
በሰለጠነ ቁጥር ቅናት ያጠቃዋል ሰካ
ኑ . . . ጣራዬ ስር እንጠለል
ኑ . . . በአስተሳሰብ እንጋባ ፊርማ ወረቀት አልባ ውል::
ጉድለታችንን እንድፈን ቀዳዳችንን እንዘጋ ባለን በተሰጠን ዕቃ
መቼስ ጋብቻ ስሜትን እንጂ ማቀላቀል አይደል ዕቃ::
ኑ . . . አቴ ... ተደመን እንንቃ
ስሜታችንን እንጂ ማቀላቀል ይቅር ዕቃ::

ጢም አልባ

ለቅንድብሽ ፀጉር ፀሐይ ሲጠልቅ አይቶ
ከንፈርሽ ሲቀባ እንዳንራብ ሰግቶ
የደቂቆች አምላክ አስቦ ለጊዜ
ጢምሽን እያበጠርሽ እንዳታይ አባዜ
ውበትን ሲያድልሽ ሲያደርግሽ ወለባ
አገጭ ብቻ ሰጥቶ አረገሽ ጢም አልባ::

ብርሌ ሲነቃ

ብርጭቆ የዚች ጥቁር አፈር ግኝት
 ባሕር ማዶ ስትሻገር
 ሆንክ አሉ ማይክሮስኮፕ አጉሊ ነገር።
 ከኛ ምድር አስከ ዛሬ - - አለህ ነገር ስንቀዳብህ
 ጠጅ ስናንቆረቁር።
 «ብርሌ ከነቃ አይሆንም ዕቃ» ብሂሉ
 የሰንፍና መፈክራችን የጥበብ ጥበት ነው ቅሉ።
 ብትነቃ እንኳ አትሆን ዕቃ!
 ስባሪህ ለምን ሲበቃ
 ንቃትህስ ማንን ሲያነቃ
 ብርጭቆ የስልጣኔውን ምስጢር።
 ከኛ መንገድ - - እኛ ሀገር - - ከኛ መንቆር

ሁሌ ጠጅ
 ማ
 ን
 ቆ
 ር
 ቆ
 ር

ጻ ጻ ጻ

ልናነጋ ተኛን

ጨለማ ሲገዝፍ በቀን እኩይ ድርጊት
 ዝንተ ዓለም ሳይናድ የጨለማ ምርጫት
 በድሜጥርስ ኩፋል «ቀን-ጨለማ» አያልን
 ልንውል ተነስተን ልናነጋ ተኛን
 በድሜጥርስ ኩፋል
 በገማ ጭንቅላት ጨለማ አየቆጠርን
 እንደ ወፏ ሞረሽ በማያነጋ ድምፅ ሁሌ አየተብላለን
 እንድ ቀን ሳንውል ሦስት ሺ ዓመት ሞላን።

(ለኢትዮጵያ የሦስት ሺህ ዓመት ታሪክ)

ጻ ጻ ጻ

አያቱ

«አከከኝ» ይላሉ ታከው ላይጠረቁ
«አቀፈኝ» ይላሉ አንደውሻ አፍንጫ
አየቀዘቀዘቱ ቆፈን አያጨቁ
እኔን አደንዝዘው ሙቀቴን ሊሞቁ
ደግሞ ብለው ብለው
ደግሞ አንደ ማሊያ
በሞት ዋዜማቸው
ያልበደለች ነፍሴን ይዘዋት ሊከንፉ
«ነፍስ አንለዋወጥ» ብለውኝ አረፉ።

፩ ፩ ፩

ጉባኤ ፍና

በፅባሕ ተንሥኢ ብዕረ አዴዩ መባልና
እስመ ኢየሀልቅ ሰነ ቅኔ ዘርዓ ሰብዕ ፍና።

፩

እመበለት ብዕረ
በጠዋት ተነሺ (እንበል ጉንበስ ቀና።)
የሰው ቅኔ መንገድ - ከቶ እያልቅምና!
(በኔው አረማመድ ባንቺ ጉንበስ ቀና)
(በጠዋት ተነሺ ሳይቀትር እንንዝ በቅኔ ጉዳና።)

፩ ፩ ፩

ኤዲት ይደረግ

በገብርኤል ሰይፍ ገማምስን
የሰማይን ቅጥር ጥሰን
ኢዮር ራማን አሰሰን
ፀርሐ አርያምን አምሰን
ካለበት ጉራገጥር ደርሰን
«አግዚአብሔር» ቃሉን
ኤዲት አርገነው በመጣን።
ቀድሞስ «አግዚአብሔር» እንጂ
«አግዚአብሔር» መቸ አጣን።

ጻ ጻ ጻ

ሚዛኑ

አየተንጎለልን- -አየተበጠርን
አየተነፈስን- - አየተነፋንም
አንዱን አሳንሶ አንዱን አየለካ
በራሱ ልኬታ ሲሰፍረን ቢኖርም
ቡኬት ዱቄታችን በቆጥና - ባጡ
ታችና ላይ ወርዶ ተንጋዶ ቢለካም
ሚዛኑ ዕድሜ ልኩን ራሱን አይለካም።

ጻ ጻ ጻ

ከ'ኔ በጥቂቱ

ያ መፍጠሪያ ፍጡር ከአግልክት በታች
በጥቂት ባህሰ ተፈጥሮው ሳይረካ
ተፍጨርጭር ነበር አምላኩን ሊተካ።
ያሁኑ ፍጡር ግን - - -
ከ'ኔ በጥቂቱ በመብለጡ ረካ።

ጸ ጸ ጸ

ጸ ጸ ጸ

አቤቱ

ሊተመንበር የወንበር አለታ
ሰጠን።
ሊተሰብሰብ - የሰው አለታ
አታምጣ።
ሆዳችን ላይ ተተምጠ
ጭንቅ - ላታችን ገረጣ።

ጸ ጸ ጸ

ትብጥብህ?

ያች የተለጋች ጥንግ - የተለጋች አሩር
የተለጋች አንቁር በገና ጫዋታ
አራሴን ስትነድሰኝ ላፍታ በጨረፍታ
«አንትፍ» «አንትፍ» ብለው «ትብጥብህ» ሲሉኝ
በግኜ ነበረ በበደል ላይ በደል ያከሉብኝ መስሉኝ
- - - - ለካሰ - - - -
ወደውስጡ እንዳላብጥ
በህሊና ቁጣ አቂሞ ቁስለቱ
መግሉ የሚከሰመው
የላይኛው እበጥ ነበር መድኃኒቱ።

ጻ ጻ ጻ

ዘመነ መንሱት

ለዘመነ መንሱት
ለዚህ ጥቁር ቀኔ
መቼ በዘንኩ እኔ
በዘኔነቴንስ
እ...ጂ...ገ...ኛ...ገ...ቴ...? አይቀርፎልኛል
ከሥራ አስገብቶ ያስወለውለኛል።

ጻ ጻ ጻ

ሰለት

በሰለት ፀንሰውኝ በሰለት ወለዱኝ
 በሰለት እድጌ በሰለት አለሁኝ
 መጥፊያም በሰለት እንዳይሆን ሰግቼ
 ሌላ ሰለት ተሳልኩ ጧፍ ሻማ ገዝቼ።

ጻ ጻ ጻ

የግብፅም ንጉስ አንዲቱ ሲፓራ
 ሁለተኛይቱም ፋሐ የሚባሉትን
 የዕብራውያንን አዋላጆች
 አንዲህ ባሎ ተናገረ።
 እናንተ የዕብራውያንን ሴቶች በታዋልዱ
 ለመውለድ እንደ ደረሱ ባያችሁ ጊዜ
 ወንድ ቢሆን ግደሉት ሴት በትሆን ግን
 በሕይወት ትኑር።
 ዘፀአት 1:15

የወንድ ምጥ

አዋላጅቱ ሲፓራ ቃለ ፈጣሪን ዘንግታ፤ ቃለ ፈርእንን ከሰማች፤
 ፋሐም «ለአልል ዘጠኖ» አድልታ «አልል አስሩን» ካደማች፤
 በፈርእን ጠልሰመ መርገምት በእኩይ ኩፋሌሽ ተማምለው ሲዳዳሩ፤
 ወላጆች ሲጨነግፉ «ለሴት አውል» ምጥ ካደሩ
 ግሽር ዘረመል እንስቶችሽ ወንድ ማማጥ ካልተማሩ
 አዋላጆችሽ እንስት እንጂ ወንድ ውሉድሽን ካልማሩ
 ያለ እናቴ ካረገዝኩት ለአድርባይ እንስትሽ ተውላጥ
 ወንድ ውሉድሽን «አህ!» ልበል
 የውስጤ ሳንቃ ስኪነቃ የማህፀኔ በር እስኪላጥ።
 የማህፀንሽ ፍሬ ዘሩ ገለባ አብቁን ሰብቆ
 ሆድሽ በፍልፈል ገፈት ሽርት ውሃ እርሾሽን አብቆ
 ምድርሽ በጭንጋፍ አደፍ ገደልሽ በጭንጋፍ አትብት
 ከተሞላ ውሎ አደረ።

ወላድ መሳይ ማህፀን ላለማረጥ ሌላ እንቁላል ተበደረ፤
የፈርከንን እዋላጆች ሆይ ሲገጥ ቅብ ፊታቸው ጠቋቆረ፤
በስደቱ ጨረቃን ዓይኑ ደም ቀላ ፀሐይን ፊቱ ጠቆረ።
... ለዩ ለመት ለፍሪቃ ...
ደሮሽ ተኝቶ ለደረ፤ ጴጥሮስን ለላለቀሰኩም።
የይሁዳን ፀፀት ዘግይቶ፤ ይሄው ዋይታዩ አልሰመረም።
ወንጭፊም የራሴን ከንድ እንጂ፤ ጎልደኛን አልሰበረም።
ምጤ ሽብዳ ሆኖ፤ ደንደሳም ፀርሽን ካልወጋ፤
ሐሳቡ ወጋገን ሆኖ፤ ጠቋራ ሌትሽ ካልነጋ፤
ምኑ ላይ ነው ለመት ለፍሪቃ፤ የኔ በሥጋ መገለጥ፤
የሕልውናዬ ዋጋ?
ጥቁር አፈርሽን አቡክቶ፤ በራሱ ለምሳል ሲሰራኝ፤
እስትንፋሱን እፍ ብሎ፤ «ሕልው-መዋቲ» ሲያደርገኝ፤
ጎርፌ እንዳልፍ ከሆነ፤ «ሕይወት-ምት» ... በሚለው ስርጥ፤
ዋጋ ቢሰ ነውና ጥንቱን፤ የኔ በሥጋ መገለጥ፤
ሥጋዬን አፈርሽን ውሰጅ፤ እሱም እስትንፋሱን ይዋጥ።
ጆሮሽ እዘነ አምላክ ሆኖ ቤተንግሥ ካልሸው ከይሳሽ የምስጥ
ሹክሹክታን ቢያደምጥም
ለኔ ግን ታምቡሩን ቋጥኝ ይድፈነው ምጤን ፊትሽ ለላምጥም።
ዘመነኞች ፋሐ ሰጋራሽ፤ አኒህ ባለምላጮቹ፤ ወንድ ሲወለድ
አይምሩም።
ምጤን በሩቅ ስሚ እንጂ፤ አዋላጆችሽ ይቅሩብኝ፤
ጀግና ሲወለድ አይራሩም።
የሩፋኤል ፀበል ቁደርሽ ምጥ ያገላግል ነበር አሉ
ያኔ ዕንቁዕ ወላዶችሽ «አንኳን ማርያም ማረችሽ» ሲባሉ
እባክሽ ከቀድሞው ቁደርሽ እርጭኝ
በስማቸው ወኔዬ ይጋል
ለወንድ ምጤ ግልግል
በወንዶችሽ ስም ላስካካ።
በእነምኒልክ በእነሻካ፤
በአፍሪቃዊ የብዕር ፈርጥ በፀገመ ወሸይንካ።
የጥሮኮ ወራጅ ጅራት፤ ወይም ነጭ ምስጥሽ ይዘክር - - -
የሳምራ ቱሬን ነገር።
ሐኒባል፤ አብዱ ሙላህ፤ ሐቢብ ቦርጊዩባ፤ አብዱል ቃድር፤
የሊቦያው የበረሀ አንበሳ፤ የምንለው አማር ሙክታር፤
ደግሞ ከኢትዮጵያ መንደር...
አሊቃ ድንግል፤ ኡመር ሰመተር፤

የወንድነትን ምስጢር፤
አፈርሽን እያሟጠጠ፤ ቀዩን ባሕር ከሚያወፍር፤
ግዮንሽ ቀለም ሆኖ፤ ታሪካቸውን ይዘክር።
እንደ እሳተ ገሞራ የሚፈልቅ፤ ሚያሰጨነግፍ ዓይን ያለው፤
የደርቡሹን ሽርጥ ያስጣለው፤ የነጩን እናት ያስጠራው፤
የምጽዋችን የእሳት በር፤ አሉላ አባ ነጋ አኮ ነው።
የአጼ ቴድሮስ አቤልሽም፤ መቅደላ የፈለሰ ደሙ፤
ይሄው እስከ ለሁን ይጮኻል፤ ስሚ አድማጭ ላጣ ወንድሙ።
የኔ ኢየሱስ ቴድሮስ...
ደሙን ቢያፈስልኝም፤ ሥጋውን ቢቆርስልኝም
አልቆረብኩበትምና፤ ይሄው ወንድነት የለኝም።
ሞትን ከእንቅልፍ ያሳነሱት፤ ቅዱሱ እቡነ ጴጥሮስ፤
ሞት ለልቀምስም ብለው ነበር፤ ውዳሴ ማርያም ሳላደርስ።
የሽንቁጥ ልጆች፤ አብዲሳ አጋ... በኢመዋቲ ነፍስ ወሥጋ
ሰማይ ቅጥርሽ አይችለውም የክፈሉልኝን ዋጋ።
... ሆኖም ...
ያሁኖቹ ፋሐ ሲጋራሽ፤ አኒህ ባለምላጮቹ ወንድ ሲወለድ
አይምሩም
ምጤን በሩቅ ስሚ እንጂ፤ አዋላጆችሽ ይቅሩብኝ፤
ጀግና ሲወለድ አይራሩም።
... ለዩ ለመት ለፍሪቃ ...
ምጥ ግልግሌን አይ ብዬ እንጂ ጸሎቴ እንዲህ መብዛቱ
ከንፋም ሰይጣንሽን ፈርቼ እንጂ፤ ምህላዬ መበርከቱ
ጠሜን እንዳላደር እንጂ፤ ሳይኖረኝ ምሳል በከንቱ
ፈጣሪሽ ሞኝ አይደለም፤ ፍቅር አንበርክኮ ካልገዛኝ፤
ሲለል ገሐነሙን ፈርቼ፤ አምላኬ አምላኬ ካልኩኝ፤
እንጦርጠስ እንጂ ትርፌ፤ አውቃለሁ እንደማይምረኝ።
በምድርሽ እንደ አምላክ በዝቶ ፈጣሪሽ ዝም አለ ምነው?
ዋርካሽ የሰይጣን ማደሪያ፤ ተራራሽ ቤተ ጸሎት ነው።
ሁሉ ጸሎተኝ እንጂ፤ ቀድሞ አዳምን እንዳዘዘው፤
ምድርሽን የሚቆፍር ማነው?
ምድራዊ መናሽ ላይ ቆሞ፤ የሀዘብሽ ልቡ እዛ! ነው።
ክርስቲያንሽ ኢየሩሳሌም ሙስሊምሽ መካ መዲና ወጣትሽ
ባሕር ማዶ ነው።
... ለዩ ለመት ለፍሪቃ ...
እርጉዝ አይሸተው የለ
ይሽው ሳምጥ ሽተተኝ ከምጤ ጸዕር የከፋ

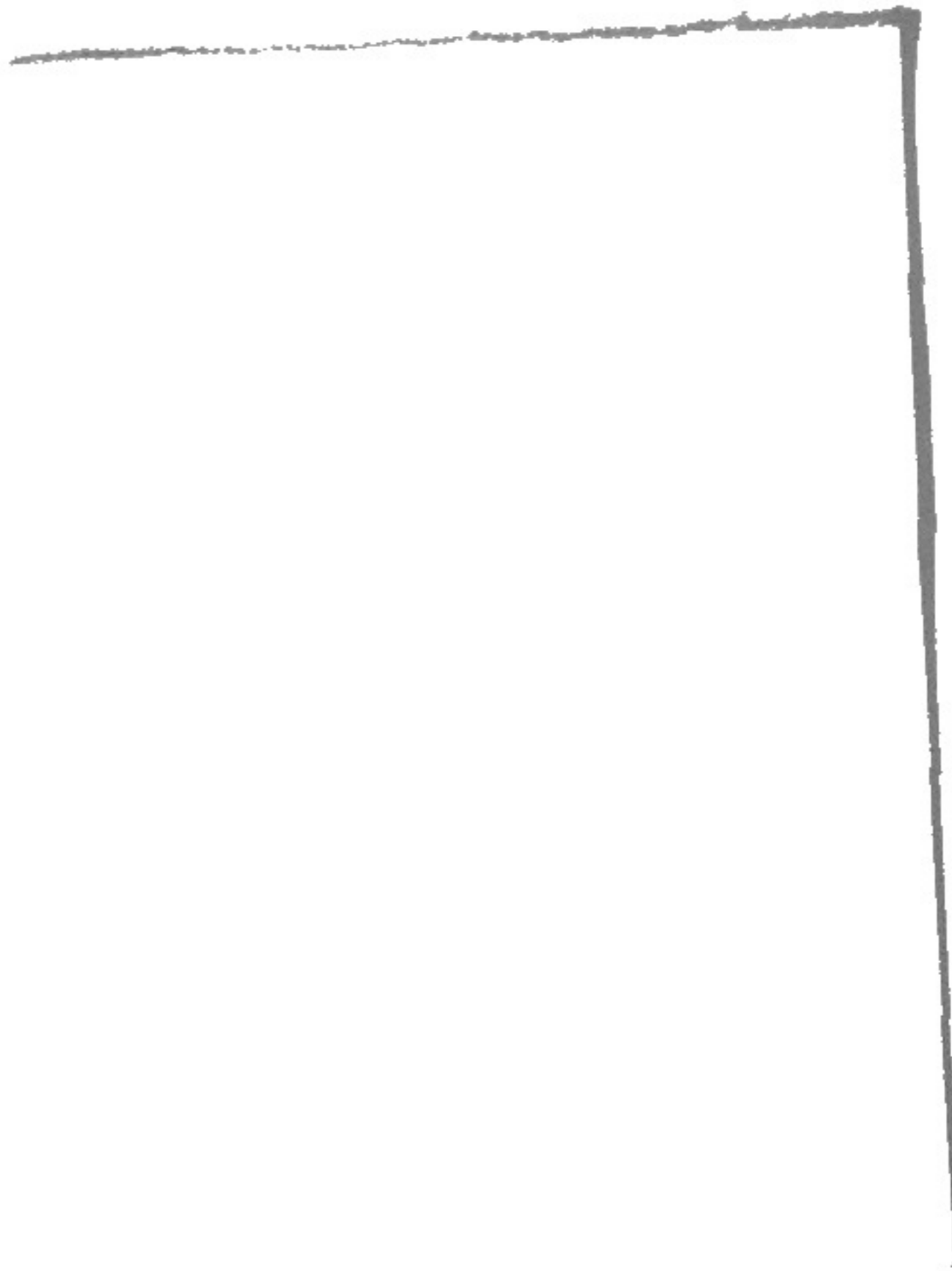
ከዳርፋር የማሸላ ገንፎ፣ በግመል ሽንት ሲገነፋ፣
 ሞቃዲሽ ሰይፏ ሲቀላ፣ ደም እንደ ውሃ ሲደፋ
 ይህን የትውልድ ጉግ ማንጉግ፣ ይህን የመከራ እዳፋ፣
 የማያገላብጥ መንሽ፣ ጉዳን የማይዘቅ እካፋ፣
 ለትውልዴ ጋሬጣ ሳይሆን፣ ወዲያ ይሰባበር ይጥፋ።
 ምሁር ያልሸው በቀቀንሽም፣ ቅጥርሽን ሲሸገርም፣
 ግብረ ሰዶምን እንጂ፣ ሌላ ተምሮ አይመጣም።
 ምነዋ እመት አፍሪቃ፣ ለምለምሽ ሆነ አሜክላ
 እስከ መቼ ጠጠርሽን ልልቀም፣ የማይሞላ መጥቅሽን ላሰላ?
 አረኛሽ በጉን አያውቅም፣ ፀናብን የራሱ ዱላ።
 የበግ ግዳዩን እየጣለ፣ ይፎክራል ብሎ ተከላ።
 በግን ከተከላ ሊያፋቅር፣ ከነጫነጭባች ምድር፣
 እርግብ ነኝ ብሎ ሲበር፣ ያስታርቅ መስሎ ሲያናቁር፣
 ደጉ የሐገሬ ቁራ፣ ታዘቦ ነበር ዛፍሽ ሥር።
 አፍሪቃ ያንቺ የጥፋት ውሃ፣ ይሄው እስከ አሁን
 አልጎደለም።
 ፈጣሪሽ ቀስቱን መልሶ፣ ቃልኪዳን አልገባልሽም።
 ቁራሽ ይቆርጠው ቁጤማ፣ ያርፍበት ምድር የለሽም።
 ሰላም በሌለበት አቅራቢ፣ ቁራሽ እንደ ርግብ
 አይዋሽም።
 ወትሮም ቁራ ቁራ እንጂ፣ ደግ መሳይ ግርብ አይደለም።
 . . . አዩ እመት አፍሪቃ . . .
 ያሁኖቹ ፋሐ ሲፓራሽ፣ እኒህ ባለምላጮቹ ወንድ ሲወለድ
 አይምሩም
 ምጤን በሩቅ ስሚ እንጂ፣ አዋላጆችሽ ይቅሩብኝ፣
 ጀግና ሲወለድ አይራሩም
 ጢማም ሽመግሌዎችሽ፣ ከዳካር እስከ ኤደን በር፣
 ከፓርት ኤልዛቤጥ ደቡብ ጫፍ፣ እስከ ፎኒሽያን ምድር፣
 እርግማናቸው እንጂ፣ ምርቃታቸው አይሰምር።
 ለጣዖታቸው ስታረድ፣ የባዕር ድምፃ ሲወጣ፣
 ሕጻን ልጃቸው እንዳይሞት፣ በፍርሃት ነፍሱ እንዳትወጣ፣
 ትልቅ ከበሮ አስለጉመው፣ ይደልቅ ነበር ባለ ዕጣ።
 እኩይ ጠንቋዮችሽም አፍዝዝ፣ አደንግዝ፣ አቅዝዝ አፈርዝዝ
 መተታቸው እንጂ... መስተፋቅር፣ መስተጸምር፣ መፍትሔ
 ሥራያቸው አይሰራም።
 እኔም ምጤን አገላገል ስል፣ ለዛየርሽ ዳንግሌ በጌን፣ ለግዮንሽ
 ቀይ ዶሮ አላርድም፣
 ለደም መጣጭ አጋንንቶችሽ፣ ወርካሽ ሥር እጅን አልፀፋም።
 አዎ እኮሰኩስሳሊሁ፣ አሁን አባ ጨጓሬሽ ነኝ።
 ድምፃ በራማ ተሰምቶ፣ ክንፎቼን ከመለሰልኝ፣

ስሄድ እያየሽ ዝም አልሽኝ፣ ስልቻዬን ግርድ ሞልቼ።
 እንጀራ በቅርጫት ተግዞ፣ ግብር አውራጅ ተሰርቶ
 እንዳልተበላ ከፊትሽ፣ የሱሪ ሽምቀቅ ተፈቶ፣
 ዝም እንዳላሉ ውሾች፣ ድመቶች ካፋቸው ሲበሉ፣
 አሞራች ጠግበው ከሰማይ፣ የሥጋ ቁራጭ እንዳልጣሉ፣
 ጥንብ አንሳው እንኳን፣ ጥንብ ንቆ
 እንዳል ሞላ ከረጢቱን፣ ከምርጥ ሥጋሽ ጠርንቆ
 እኔ.. የግዮን ደለል፣ የጀማ ፏፏቴ አረፋ
 እኔ.. የአያቶቹ ግርድ፣ የዘመን ውሽንፍር ዳፋ
 እኔ.. የክሊማንጃሮ አውሎ፣ የኮንጎ አለሌ ፋጉሎ፣
 እኔ.. የ«ኬፕ አፍ ጉድሆፕ»... «ባድሆፕ»...
 እኔ.. የቪክቶሪያ አምባዛ... የዛዩር የቀትር ጤዛ...
 እያደርኩ ለኑባሬ
 ቆሎ በቆኮርኪ ሰፍሬ
 እንጀራ በላስቲክ ገዝቼ፣ የሳሳ እንደላስቲክ፣
 የጓያ ወጤን ወጥውጬ፣ ከመማይ ቀጭን በልኩ፣
 እንጀራዬ ከወጤ ቀድሞ፣ መሰቤ ወዲያው ሲራቆት፣
 በወጤ አውጥበት ሳጣ፣ ወጤን በወጤ ዋጥኩት።
 . . . . ታዲያ ይህ በዚህ ሳይበቃ . . . .
 ያሁኖቹ ፋሐ ሲፓራሽ፣ እኒህ ባለምላጮቹ፣ ወንድ ሲወለድ
 አይምሩም
 ምጤን በሩቅ ስሚ እንጂ፣ አዋላጆችሽ ይቅሩብኝ፣
 ጀግና ሲወለድ አይራሩም
 ጢማም ሽመግሌዎችሽ፣ ከዳካር እስከ ኤደን በር፣
 ከፓርት ኤልዛቤጥ ደቡብ ጫፍ፣ እስከ ፎኒሽያን ምድር፣
 እርግማናቸው እንጂ፣ ምርቃታቸው አይሰምር።
 ለጣዖታቸው ስታረድ፣ የባዕር ድምፃ ሲወጣ፣
 ሕጻን ልጃቸው እንዳይሞት፣ በፍርሃት ነፍሱ እንዳትወጣ፣
 ትልቅ ከበሮ አስለጉመው፣ ይደልቅ ነበር ባለ ዕጣ።
 እኩይ ጠንቋዮችሽም አፍዝዝ፣ አደንግዝ፣ አቅዝዝ አፈርዝዝ
 መተታቸው እንጂ... መስተፋቅር፣ መስተጸምር፣ መፍትሔ
 ሥራያቸው አይሰራም።
 እኔም ምጤን አገላገል ስል፣ ለዛየርሽ ዳንግሌ በጌን፣ ለግዮንሽ
 ቀይ ዶሮ አላርድም፣
 ለደም መጣጭ አጋንንቶችሽ፣ ወርካሽ ሥር እጅን አልፀፋም።
 አዎ እኮሰኩስሳሊሁ፣ አሁን አባ ጨጓሬሽ ነኝ።
 ድምፃ በራማ ተሰምቶ፣ ክንፎቼን ከመለሰልኝ፣

ያኔ ቢራቢሮ ስሆን ነው ንበር ክበር ምትይኝ።
ያኔ...ሌለኛ አበባችዎሽ፣ በቀለማቸው ቢበስቡኝ፣
አነሱን አላዳቅልም... «ቱ!» ወለላቸው ይቅርብኝ።
ወንድነቴ ቅርናት ከሆነሽ፣ በከንቱ ካንጠለጠልኩት፣
ብልቴን እርኩሰት ቆርጦ፣ «ብር አምባሩን» ይስበርበት።
ምጥ ግልግሌ ቀርቶ እንኳ፣ ጩኸቴ ብስናት ከሆነሽ፣
የማይጠረቃ ሞትሽ ይውሰደኝ፣ አቁማዳ ከርሱ ይመላልሽ
አጥንቱን ድብሽ ቆርጥሞ፣ ጥንብ አህያሽን ይብላልሽ።
እንዲህ አይደል «ወንድ» ሲማጥ
ሲጨላልም ሲደጓጉን እርያሬስ ስነ ሲቀልጥ
በዮቶር የነፃነት ቃል እንደሙሴ እንዲያሻግር
ሽሽግ አርገው በግዮን ስር . . .
እንዲህ አይደል «ወንድ» ሲማጥ «አም» የሚያሰኝ የሚያናግር።

ጻ ጻ ጻ

«.....ወንዶችን ሕጻናትስ ለምን አዳናችሁ?.....»
«የዕብራውያን ሴቶች እንደ ግበጥ ሴቶች ስላልሆኑ...አዋላጆች ላይገቡ ስለሚወልዱ ነው።»
ዘፀአት 1: 18

የይስማዕክን ግጥሞች ስቀምሳቸው እንደ ግጥም ወለላ መጣ። ጥም ብቻ ሳይሆን፣ እንደቅኔ ወይን ለማስከርም ይዳዳቸዋል። አባቱ ይመታቸው የኒ ወይን የመቋቋም ዓቅም ማነስ ይሆን? ለነገሩ ቅኔውን ስየት "ዘረፈው?" ብል ግድላችሁም እንደወገኖቹ በቆሎ ፋናነት ጥበብ መዘረፍ ኅመል ሳይሆንበት አልቀረም። አቦ አሁንም በዘረፈ! አለበለዚያ ይህ ልጅ ለቅኔ "ቅልውጥ" ወደ ዋሽራ ብቅ ብሎ ይሆን? ወይስ በእንገድነት ተጋብሶ ከዋሽራ የቅኔ ማዕድ ታድሞ የተቋቋመውን ለእኛም ሊያቋቋሙን ቆንጥሮ አመጣልን? ዘሩ ይለምልም!

ይስማዕክ እንደቃቀላ ገጣሚ ነው። የግጥሞቹ ፍሬዎች ግን ከእንደቃቀላ ምናብና አልፎ ልቦና የተፈለፈለ አይመስሉም። በሰብአዊ ገጠመኞች የበለጸገ ሰው የሚያንበሉበላቸው የስሜት ወላጊናች ናቸው ስል ስመ እምላክ ጠርቶ አመሰክራል። የግጥም "አዳዲስ የውጣችሁ" ብደቸዋለሁ። ቢስ እዳደደብኝ። የአገሪቱን መውደድ ይሰጣችሁ" ስል መርቀም ለእናንተ ለእንግብደን

የሰጠው ወታደራዊ ጥም አንደኛው ወታደሩ ይነግረኛል። ለሌሎች ገና ተስፋ የሚጣልበት የቅኔ ጸንሰ በምናብ ማህጸን እንደያዘ ለሌሎች ገና የመለከታል። ባጭሩ የእኛን ክብደቱ የሚሻ የጥበብ ነፍሰ ሰጪ ገብ ልሰላ ስለሆነም ይቸን የወለዳትን የበኩር ልጁን ስማችሁለት የግም የላቀ ዜግ አንዲያስገኝ አሁንም "በድባብ ሃድ" በሉልኝ። አፈር ስሆን!

የሻው ተሰማ የኮተቤው

DFB

D AMH Yis
 Yismake Werku
 Yewend mit 2010
 dfb m 2

0301126467002